

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ

Διὰ τὴν ἐξακριβώσιν τῶν αἰτίων τῆς διαφόρου διαλυτότητος τῶν ἐλληνικῶν βωξιτῶν κατὰ τὴν κατεργασίαν διὰ καυστικοῦ νατρίου ὑπὸ πίεσιν, ἐλήφθησαν αἱ φασματογραφίαι δι' ἀκτίνων X δειγμάτων τυπικῆς συμπεριφορᾶς. Ἐξ αὐτῶν ἐξάγεται τὸ συμπέρασμα ὅτι τὸ αἷτιον ὀφείλεται εἰς διάφορον ὀρυκτολογικὴν σύστασιν τοῦ βωξίτου· καὶ δὴ διαλυτὸν μὲν εἶναι τὸ ὀρυκτὸν βαιμίτης, ἀδιάλυτον δὲ τὸ ὀρυκτὸν διάσπορον.

ZUSAMMENFASSUNG

Um die Ursachen der verschiedenen Aufschliessbarkeit von griechischem Bauxit bei der Behandlung mit Natronlauge unter Druck festzustellen, wurden Röntgendiagramme nach Debye-Scherrer von Mustern typischen Verhaltens aufgenommen. Bild 2 stellt ein von uns aufgenommenes Diagramm eines unaufschliessbaren, Bild 3 dagegen eines gut aufschliessbaren Bauxitmusters dar. Bilder 1 und 4 sind von Böhm aufgenommene Diagramme von Diaspor bzw. Böhmit. Aus dem Vergleich der Diagramme ist zu schliessen, dass die Ursachen der verschiedenen Aufschliessbarkeit auf die mineralogische Zusammensetzung des Bauxits zurückzuführen sind, und zwar aufschliessbar ist das Mineral Böhmit, aber unaufschliessbar das Mineral Diaspor.

ΒΙΟΛΟΓΙΑ.— Περὶ τῆς ἀνευρέσεως τοῦ νευρολεμφοφίλου ἐν τοῖς οὖροις τῶν διὰ τοῦ ἰοῦ τοῦτου ἐμβολιασθέντων πειραματοζῴων,* ὑπὸ **Μ. Α. Πετζετάκη.** Ἀνεκοινώθη ὑπὸ κ. Μ. Γερουλάνου.

Συνεχίζοντες τὰς ἐπὶ τοῦ νευρολεμφοφίλου ἰοῦ ἐρεῦνας ἡμῶν, ἃς ἐν προηγουμέναις συνεδρίαις τῆς Ἀκαδημίας ἀνεκοινώσαμεν¹, ἀνεζητήσαμεν συστηματικῶς εἰς ἑτέραν σειρὰν ἐρευνῶν τὴν τυχὸν ὑπαρξίν τοῦ ἐν λόγῳ ἰοῦ ἐν τοῖς οὖροις ζῴων, ἐμβολιασθέντων δι' αὐτοῦ, εἴτε διὰ τῆς ὑποδορείου, εἴτε διὰ τῆς ἐνδοπεριτοναϊκῆς ἢ ἐνδεγκεφαλικῆς ὁδοῦ.

Αἱ ἐρευναι αὗται ἐγένοντο ἀποκλειστικῶς ἐπὶ ἰνδοχοίρων καὶ κονίκλων.

Α. Πειράματα διὰ τῆς ὑποδορείου ἢ ἐνδοπεριτοναϊκῆς ὁδοῦ.— Εἰς ἀρχικὴν

* **M. D. PETZETAKIS.**—Sur la présence dans les urines du virus neurolymphophile chez les animaux inoculés avec ce virus.

¹ **M. ΠΕΤΖΕΤΑΚΗ.**—Ἐπὶ μιᾷ νέας μορφῆς ἀδενίτιδος ὀφειλομένης εἰς ἄγνωστον μέχρι τοῦδε διηθητὸν ἰόν, ἀνακοινωθεῖσα ὑπὸ Γ. Φωκᾶ (*Πρακτικά Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν* 4 Νοεμβρίου 1935). **Μ. ΠΕΤΖΕΤΑΚΗ.**—Περὶ τοῦ νέου νευρολεμφοφίλου ἰοῦ, ἀνακοινωθεῖσα ὑπὸ Μ. Γερουλάνου (*Πρακτικά Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν* 4 Φεβρουαρίου 1937).

σειράν πειραματοζώων ἐνηργήσαμεν κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον: Θυσιάζομεν τὰ ἐν λόγῳ προηγουμένως ἐμβολιασθέντα διὰ τοῦ νευρολεμφοφίλου ἰοῦ πειραματόζωα, μεθ' ὃ κατόπιν διανοίξεως τοῦ κύτους τῆς κοιλίας παρακεντοῦμεν τὴν οὐροδόχον κύστιν καὶ συλλέγομεν ἀσηπτικῶς τὰ οὖρα, ἅτινα ἐνιένται εἰς τὴν δόσιν τῶν 2-4 κ. ὑφεκατ. εἰς ἕτερα πειραματόζωα διὰ τῆς ὑποδορείου ἢ ἐνδοπεριτοναϊκῆς ὁδοῦ ἢ καὶ διὰ τῶν δύο συγχρόνως. Τὰ ἀποτελέσματα, ἅτινα ἔσχομεν τῷ τρόπῳ τοῦτῳ ἔχουσιν ὥδε: Συνήθως 3-4 ἡμέρας μετὰ τὴν ἔγχυσιν τῶν οὕρων ἡ θερμοκρασία ἀνέρχεται εἰς 40° - $40^{\circ},2$, σπανίως εἰς $40^{\circ},5$ παραμένει εἰς τὸ ὕψος τοῦτο μετὰ μικρῶν διακυμάνσεων ἐπὶ 5-10 ἡμέρας, μεθ' ὃ ἐπανέρχεται εἰς τὰ φυσιολογικὰ ὅρια. Ἐνίοτε εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ παρατηρηθῇ ἀνύψωσις τῆς θερμοκρασίας, γενικῶς δ' εἰπεῖν τὰ ζῷα ἐπιζῶσι, ὅλως δ' ἐξαιρετικῶς θνήσκουσι ταῦτα περὶ τὴν 15-20^{ην} ἡμέραν ἀπὸ τοῦ ἐμβολιασμοῦ.

Β. Πειράματα διὰ τῆς ἐνδεγκεφαλικῆς ὁδοῦ. — Εἰς ἑτέραν σειράν πειραμάτων μετεχειρίσθημεν τὴν ἐνδεγκεφαλικὴν ὁδόν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ἐνιέμενη δόσις τῶν οὕρων εἶναι $\frac{2}{10}$ - $\frac{3}{10}$ κ. ἐ., ἡ δὲ ἔνεσις δέον νὰ γίνεται ὥσπ' τὸ δυνατὸν βραδέως. Τινὰ τῶν ζώων τούτων θνήσκουσι εἴτε ἀμέσως μετὰ τὴν ἔνεσιν εἴτε μετὰ ὀλίγας ὥρας, ἀναλόγως τῆς τοξικότητος τῶν οὕρων. Εἰς τὰ πλεῖστα ὅμως, τῶν ἐπιζώντων πειραματοζώων παρατηρεῖται μετὰ στάδιον ἐπώσεως 4-5 ἡμερῶν πυρετικὴ κίνησις 3-6 ἡμερῶν ἄλλοτε ἄλλη τὴν ἔντασιν, μεθ' ὃ ἡ θερμοκρασία ἐπανέρχεται ὑπὸ τὰ κατὰ φύσιν. Σπανίως τὰ πειραματόζωα ὑποκύπτουσιν εἰς τὴν πειραματικὴν νόσον.

Ἐκ τῶν γαγγλίων καὶ σπληνὸς τῶν οὕτως δι' οὕρων ἐμβολιασθέντων ζώων ἀναπαράγομεν διαδοχικῶς τὴν γνωστὴν νόσον ἐπὶ τοῦ ἰνδοχοίρου καὶ τοῦ κονίκλου, ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τοῦ ἐγκεφάλου αὐτῶν.

Ἀνατομοπαθολογικὰ εὗρηματα. — Ἡ αὐτοψία τῶν οὕτως δι' οὕρων ἐμβολιασθέντων ζώων καὶ θυσιασθέντων ἐν καιρῷ κατὰ τὴν πυρετικὴν ἀκμὴν τῆς νόσου ἢ ὀλίγον τι ὀψιαιτέρον ἀποδεικνύει τὰς χαρακτηριστικὰς ἀλλοιώσεις ἃς περιεγράψαμεν ἤδη κατὰ τὴν πειραματικὴν διὰ τοῦ νευρολεμφοφίλου ἰοῦ νόσον, τοὔτέστιν: ὑπερτροφίαν τῶν λεμφικῶν ἀδένων καὶ τοῦ σπληνός, ὡς καὶ τῶν λεμφικῶν ὀζιδίων τοῦ ἐντέρου, πλாகῶν Peyer, ὑπεραιμίαν τῶν πνευμόνων, νεφρῶν καὶ ἐπινεφριδίων.

Εἰς τὰς ἱστολογικὰς τομὰς ἐπίσης ἀνευρίσκομεν: ἀντίδρασιν ἔντονον τοῦ λεμφικοῦ ἱστοῦ, καὶ τοῦ δικτυοενδοθηλιακοῦ συστήματος, ὡς καὶ λεμφοκυτταρικὰς διηθήσεις διαχύτους ἢ περιαγγειακὰς, αἱμορραγίας κατὰ διάφορα σπλάχνα, ὡς καὶ ὑπεραιμίαν τῶν μηνίγγων μετὰ αἱμορραγιῶν, ἰδίᾳ τῆς ἀραχνοειδοῦς καὶ χοριοειδοῦς, μετὰ ἀφθόνων λεμφοκυτταρικῶν διηθήσεων κατ' αὐτάς ὡς καὶ κατὰ τὰ χοριοειδῆ πλέγματα τοῦ ἐγκεφάλου.

Σημειοῦμεν τέλος ὅτι τὰ οὕτως δι' οὕρων ἐμβολιασθέντα πειραματόζωα, δὲν ἀντιδρῶσιν εἰς νέαν ἐνδεγκεφαλικὴν ἔνεσιν διὰ τοῦ νευρολεμφοφίλου ἰοῦ.

Πειράματα διὰ διηθήσεως. — Τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα ἐπετύχωμεν κατόπιν διηθήσεως τῶν οὕρων διὰ κηρίου 13.

Ἡ ἐμφάνισις τοῦ ἰοῦ ἐν τοῖς οὖροις ποικίλλει μεταξὺ τῆς 6^{ης} καὶ 8^{ης} ἡμέρας. Ὡς δὲ ἐπείσθημεν εἰς σειρὰν ἐτέρων εἰδικῶν ἐρευνῶν, ἡ ἐμφάνισις αὐτοῦ εἶναι διαλείπουσα κατὰ τὸ διάστημα τῆς αὐτῆς ἡμέρας. Τουτέστιν ἐν ᾧ ἀνευρίσκομεν π.χ. τὸν ἰὸν ἐπὶ οὖρων τῆς πρωΐας, τὸ ἐσπέρας δυνατὸν οὗτος νὰ μὴ ἀνευρίσκεται, ἐν ᾧ τὴν ἐπομένην καὶ πάλιν δυνάμεθα νὰ ἀποδείξωμεν τὴν ὑπαρξίν τοῦ ἰοῦ ἐν τοῖς οὖροις, εἰς τινα οὐρησιν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πειραματοζώου.

Ἡ συστηματικὴ ἔρευνα ἀπέδειξεν ἡμῖν ὅτι ὁ ἰὸς ἀπεκκρίνεται διὰ τῶν οὕρων μεταξὺ τῆς 6^{ης}-15^{ης} ἡμέρας, ἀπὸ τοῦ ἐμβολιασμοῦ, ἐνίοτε καὶ μέχρι τῆς 20^{ης} ἡμέρας καὶ εἰς τινας σπανίας περιπτώσεις ἀνεύρομεν αὐτὸν καὶ 1 καὶ 1½ μῆνα ἀπὸ τοῦ ἀρχικοῦ ἐμβολιασμοῦ τῶν οὕρων.

Συμπέρασμα. — Ἐκ τῆς ἄνω πειραματικῆς ἐρεῦνης δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ὁ νευρολεμφοφίλος διηθητὸς ἰὸς εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνευρεθῇ ἐν τοῖς οὖροις πειραματοζῶων ἐμβολιασθέντων δι' αὐτοῦ.

Τὸ ἐνδιαφέρον τῆς τοιαύτης παρατηρήσεως εἶναι προφανὲς καὶ ὑποδεικνύει ἡμῖν πιθανὸν τρόπον μεταδόσεως τοῦ νευρολεμφοφίλου ἰοῦ καὶ τῆς ἀκόμῃ σκοτεινῆς αἰτιολογίας τῆς νόσου ἣν ἀπεργάζεται παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ.

(Ἔργασία ἐκτελεσθεῖσα ἰδίαις δαπάναις ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Ἰνστιτούτῳ Pasteur.)

R É S U M É

L'auteur montre que l'inoculation de l'urine des animaux inoculés avec ce virus (intact ou après filtration par L³) par la voie intrapéritonéale, sous-cutanée au intracerebrale produit une maladie typique, analogue à celle produite par le virus neurolymphophile, ainsi que des lésions anatomopathologiques typiques. Cette nouvelle constatation est importante car elle montre un mode de contagion probable dans l'infection et la propagation encore obscure du virus neurolymphophile.